

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

VI. De quibusdam peccatis, quæ ex ignorantia committuntur & multi
ignorant, nec confitentur; quia id discere negligunt, quod scire tenentur; &
de socordia in caritatis & iustitiæ operibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](#)

106 DE FREVENTI

Ex quo sequitur multos Christianos
in grauia peccata lapsos esse, quamuis
ob socordiam ignorantia laborasset,
& quia ipsos latebant, nequaquam
confitebantur: imo quidam usque ad
eò mente capti sunt, ut se viam virtutis
tenere, & recta ad cœlum tendere
pro certo arbitrentur, cum interim ab
illo deflectant, & directo itinere ad
ternam damnationem descendant.

ROM. 16.

Quapropter benè Sapiens ait: *Estris
quæ videtur homini recta, & nouissimæ
ducunt ad mortem.* quasi dicat: Quidam
inter homines viuendi modus est, qui
iustus apparet, quædam opera sunt,
mores & conuersationes, quæ bonita-
tis speciem præ se ferunt, sed ante Deum
nullam prorsus habent: quia illis per-
mixta sunt peccata, quæ ad ruinam
pertrahunt. Quæ sint autem ista, &
quibus remedij occurendum sit, in
sequentibus ostendemus.

CAPVT VI.

De quibusdam peccatis, que ex ignorantia
committuntur, & multi ignorant, nec con-
fentur: quia id discere negligunt, quod scire
convenit; & de socordia in carita-
te & iustitiae operi.

bis.

TI
tistianos
quamuis
brascent,
uaquam
squead-
m virtu-
tendere
terim ab
ere ad-
endant.
: Efris
simaeius
Quidam
s est, qui
era suni,
bonita-
nte Deu-
illis per-
ruinam
ista, &
sit, in
norantia
sec conf-
uod scire
ita-

COMMUNIONE. 107

VT magnum hoc malum melius cognoscatur, & conuenientioribus remedijs preueniatur, utile admodum erit, nonnulla ex occultis istis peccatis in lucem adducere, quae ex culpabili ignorantia fieri solent, & ob materiæ grauitatem aliquando sunt mortalia. Communiora tantum proferemus, ut ex his reliqua comprehendantur, & detegantur.

Quædam exterius magis sensibus subiecta, & ad cognoscendum, si quis obseruare velit, faciliora sunt; alia paulò subtiliora, occultiora, & ad intelligendum difficiliora. Primi generis hominum negligentia est, qui ea, ad quæ propriè ob dignitates & officia sua obligati sunt, intelligere & face-re prætermittunt. Sunt diuersi hominum status & munera; quidam potentes Domini sunt, alijs Gubernatores, alijs Iudices, nonnulli Scabini, quidam Mercatores, alijs in Prælaturæ, vel Sacerdotij gradu sunt, multi Religio-nis aut Matrimonij statum sequuntur. Omnes hi ordines & dignita-tes, præter mandata Christianis omni-bus proposita, alijs maioribus obliga-tionib', tam iure diuino, quam huma-nis legibus & cōstitutionibus constrī-

L 6

83

et i sunt, quarum notitiam habere, & mentem executioni mandare tenentur. Huic alia quædam coniuncta est, quod videlicet parentes & præceptores filijs, seruisq; suis doctrinam Christianam non instillent, nec operam dent, ut sacrum audiant, jejuniis & orationibus vacent, quod pernitosissimis ludos, nocturnos discursus non prohibeant; pessimam & inanem iudici consuetudinem, & ab Ecclesia dicti prohibitis lacticiniorū usum non interdicant; quod peccāti occasiones intollant. Et qui seruos habent, quod homines cum fœminis, filios adultos cum ancillis, spōsas cum sponsis, cognatos cum cognatis; quod filios suos tempore matrimonio non tradant, aut contra voluntatem nuptui collocent; seruorum suorum præter omnem iuris diuini equitatē nuptias impediunt, nec fideliter suoque tempore illis & operariis suis satisfaciant, nec promissa seruent.

His defectibus sæpè mortale peccatum incurritur, quorum tamen nulla similiter iuramenta induunt, cum permanentiam, regni cœlestis partem, parentes, & filios, ita me adiuuet Deus, vel saluet, iuratur. Imprecationes etiā autem

COMMUNIONE.

109

maledictiones sine voluntate imple-
di iuramentum nonnunquam cum rei
dubiæ affirmatione pro vera, interdū
absque veritatis vel falsitatis examine
iurare, quod multi bonitatis nomen si-
bi vendicantes haud perpendunt: & ta-
men hoc est falsum iuramentum dice-
re, quod ex natura sua mortale pecca-
tum est. Multi etiam iurant, se bonum
aliquid opus in evidentem proximi
sui utilitatem facturos, certa officia fi-
deliter administruros, & illius leges
non transgressuros, secretum ipsis cō-
municatum seruaturos, nec in eius
modi statu munera, nec maiora stipen-
dia, quam constituta sint, recepturos;
& quando contrarium egerunt, nec se
mortaliter peccasse, & periurij reos esse
animaduertunt, nec etiam de illis con-
fidentur.

Ex altera peccatorum specie, quoru-
malitia occulta est, hæc sequentia sunt.
ex adulatione Principes, Prælatos, &
magni nominis viros laudare, illorum
mala opera extollere, & superbiæ ac
voluptatum adinuentiones excusare;
amicos suos commendare, illis digni-
tates, officia secularia vel ecclesiastica
procurando, quibus indigni sunt, quia
conditionibus à iure vel ciuili, vel ec-

E 7

clœ

110 DE FREQUENTI

clericis etico requisitis carent: aurum vel
æquivalens ad certi officij administrationem concedendam , quod gratuito
conferri deberet , vel ob beneficium
præstitum, ad quod faciendum quis de
iure & ratione muneric sui tenebatur
accepisse : opera caritatis & misericor-
diæ tam spiritualia quam corporalia
in ijs prætermittere , quibus lege diu-
na obligamur. In lusibus & vanitati-
bus, cibis, alijsque rebus superfluis bo-
na expendere, quæ Deus ad opera cari-
tatis facienda dedit ; aliorum peccata,
cum commodè fieri potest, reprehendi-
do, aut Superioribus manifestan-
do non impedire, vel sanè bonam illis
instructionem, consilium, aut eleemo-
synam non impartire, præsertim cum
Principes aut Domini sunt ; Magistra-
tum vel Prælaturam aliquam gerunt
qui non solum ratione caritatis, sed et
iam iustitiae ad vitia subditorum suo-
rum corrigenda, reprehendenda & pa-
nienda , vel etiam quantum in ipsi eis
impedienda obligati sunt.

Ad hoc peccatorum genus (quorum
malitia licet magna sit à paucis co-
gnoscitur) multæ iniquitates referen-
tur, quæ fiunt, quando debita tempore
constituto non persoluuntur, vel con-

COMMUNIONE.

III

tra creditorum voluntatem iniuste re-
tinetur; quando secrete confederatio-
nes vel monoplia instituuntur, cum
emotoribus in damnum vendentium,
vel cum vendentibus in emporum
detrimentū conspirando; aut cū in bo-
norū publicorum distributione ali-
quis à contributionibus & oneribus,
ob fauorem & amicitiam eximitur, v-
nus grauatur, alter subleuatur; aut cūm
res aliqua à pueris vel alijs emitur, vel
lusū acquiritur, qui nullam vendendi
vel alienandi potestatē habent; cūm
fideliter & quām primū fieri potest,
testamenta executioni non traduntur;
bona pupillorum & minorennum
commissa malē expenduntur; iniusta
causae sustinentur, & in dubijs non la-
boratur, vt æquitas causæ cognosca-
tur, bona cum intentione non inquiri-
tur, qui veram iustitiam manifestet, ne
alijs molestus sit.

CAPVT VII.

De quib[us]dam diuersarum superstitionum
peccatis, que sepe non cognoscuntur, &
ex ignorantia culpabili non
manifestantur.

In grauioribus peccatis, quorum ma-
litia parū hominibus cognita est, di-
uersū